

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1392/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 3 ภาค 9 โจทก์ นาย น. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 38, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 55, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 74, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกับพวกร่วมกันประกอบ ทำและมีวัตถุระเบิดแสวงเครื่องที่ประกอบขึ้นเองเป็นระบบไฟฟ้า ควบคุมจากระยะไกลเป็นสวิตช์จุดระเบิดใช้โซเดียมคลอไรด์ผสมร่วมกับวัตถุระเบิดแรงสูงชนิดแอนโพรดัดแปลงเป็นดินระเบิดหลัก ใช้วัตถุระเบิดแรงสูงเป็นดินขยายระเบิด ใช้เหล็กเส้นตัดท่อนดัดแปลงเป็นสะเก็ดระเบิดประกอบรวมกันไว้ในภาชนะถ้ำน้ำยาเคมีดับเพลิงดัดแปลง 1 ลูก ซึ่งนายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 55, 78 วรรคหนึ่ง แม้โจทก์มีคำขอท้ายฟ้องให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ๓ มาตรา 38, 74 ซึ่งเป็นบทความผิดและบทลงโทษมาด้วย ศาลก็ลงโทษจำเลยในความผิดตาม มาตราดังกล่าวไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาลงโทษจำเลยว่ามีความผิดตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ๓ มาตรา 38 วรรคหนึ่ง, 74 มาด้วยนั้น จึงเป็นการพิพากษาในข้อที่มิได้กล่าวมาในฟ้องและเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ จึงไม่ชอบตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 135/1, 135/2, 210, 288, 289 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 38, 55, 72, 72 ทวิ, 74, 78 และนับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 943/2561 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 135/1 (1) วรรคหนึ่ง, 135/2 (2), 210 วรรคสอง (เดิม), 289 (2) (4) ประกอบมาตรา 80 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 38 วรรคหนึ่ง, 55, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง, 74, 78 วรรคหนึ่ง, วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันก่อการร้ายโดยใช้กำลังประทุษร้าย ฐานร่วมกันใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้พยายามฆ่าเจ้าพนักงานและฐานร่วมกันพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่ง

กระทำการตามหน้าที่โดยไตร่ตรองไว้ก่อนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้
ลงโทษฐานร่วมกันใช้อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออก
ใบอนุญาตให้ได้พยายามฆ่าเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต ฐานร่วมกันรู้ว่าผู้ก่อการร้ายแล้วปกปิดไว้
จำคุก 3 ปี ฐานช่องโจร จำคุก 3 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและ
ใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพา
อาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกกระทงละ 1 ปี
เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุกตลอดชีวิตสถานเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91
(3) ส่วนคำขอให้ขับโทษจำเลยต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขคำที่ 943/2561 หมายเลขแดงที่
3758/2561 ของศาลชั้นต้น คดีดังกล่าวศาลมิได้ลงโทษจำคุกจำเลย จึงนับโทษต่อไม่ได้ คำขอนี้ให้
ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและ
ลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริง
ที่คู่ความโต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า ในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส
และบางอำเภอของจังหวัดสงขลา มีคณะบุคคลที่ใช้ชื่อว่า "ขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานี" ซึ่งปกปิดวิธี
ดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยต้องการแบ่งแยกราชอาณาจักร
ไทยและยึดอำนาจปกครองในจังหวัดดังกล่าวแล้วจัดตั้งเป็นประเทศหรือรัฐขึ้นใหม่ที่มีอำนาจ
อธิปไตยเป็นของตนเอง ด้วยการใช้อำลัฏประทุษร้าย ฆ่า พยายามฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและ
ประชาชน สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน รับการฝึกการก่อการร้าย ตรี
เตรียมการและสมคบกันก่อการร้าย อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง และสร้าง
ความปั่นป่วนให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง มี
คนร้ายหลายคนร่วมกันชุดเจาะใต้พื้นถนนสายบาละ-คลองชิง แล้วนำวัตถุระเบิดแสวงเครื่องที่
ประกอบขึ้นเองไปซุกซ่อนไว้แล้วรอจุดชนวนระเบิดเพื่อฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนที่ขับรถ
ผ่านมา และมีคนร้ายหลายคนร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงสับตำรวจเอกปรีชา ผู้เสียหาย ซึ่งเป็น
เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรกาบัง ขณะปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชากับพวกอีก 3
คน ซึ่งเป็นราษฎรและเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดที่นำ
วัตถุระเบิดแสวงเครื่องดังกล่าวไปวางไว้บริเวณใต้พื้นถนนสายบาละ-คลองชิง หลายนัด หลัง
เกิดเหตุเจ้าพนักงานตรวจยึดวัตถุพยานเป็นของกลางรวม 57 รายการ ผลการตรวจพิสูจน์ชิ้นส่วน
แบตเตอรี่ เศษชิ้นส่วนพลาสติก แผงวงจรวิทยุสื่อสาร สายไฟอ่อน และเศษเหล็กเส้นตัดเป็นท่อน
ของกลาง ปรากฏว่าเป็นเศษชิ้นส่วนของวัตถุระเบิดแสวงเครื่องซึ่งเป็นวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่
อาจออกใบอนุญาตให้ได้ จำเลยไม่เคยได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน คดีมีปัญหาคำที่ต้องวินิจฉัย
ตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 หรือไม่ เห็นว่า
จำเลยให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนและผู้ดำเนินกรรวิธีซักถามในฐานะผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ถูก
ดำเนินการมิใช่คำให้การของผู้ถูกจับที่ไว้ก่อนชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเพราะขณะนั้นจำเลยยัง
ไม่ได้ถูกจับกุม กรณีจึงไม่อยู่ในบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 84
วรรคสี่ คำรับและถ้อยคำอื่นของจำเลยจึงไม่ต้องห้ามรับฟังตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
ทั้งการสอบปากคำโดยพนักงานสอบสวนและผู้ดำเนินกรรวิธีซักถามก็เป็นการปฏิบัติตาม
อำนาจหน้าที่โดยชอบ และเป็นการสอบปากคำจำเลยในเบื้องต้นเท่านั้น บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุ
ประกอบคำรับสารภาพ ภาพถ่ายการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบ

คำรับสารภาพ บันทึกรับคำให้การของจำเลย และผลการดำเนินกรรมวิธี จึงเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นและได้มาโดยชอบ นอกจากนั้นจำเลยยังให้ถ้อยคำและนำเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจยึดอาวุธปืนและเสบียงอาหารที่ซุกซ่อนไว้ที่ภูเขาภูวียง ข้าวสาร ปลากระป๋อง และซองกระสุนปืนที่ฝังดินไว้ที่ภูเขาก่อนคลองทุเรียน ซึ่งหากจำเลยมิได้ให้ถ้อยคำดังกล่าวจริง พนักงานสอบสวนและผู้ดำเนินกรรมวิธีซักถามคงไม่สามารถบันทึกข้อความขึ้นมาเองได้เพราะเหตุการณ์ดังกล่าวอยู่ในความรู้เห็นของจำเลยแต่เพียงผู้เดียว จึงเชื่อว่าจำเลยให้ถ้อยคำด้วยความสมัครใจและมีการอ่านข้อความในเอกสารดังกล่าวให้จำเลยฟังแล้วก่อนให้จำเลยลงลายมือชื่อ จึงหาเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบดังที่จำเลยฎีกาไม่ พยานหลักฐานของโจทก์จึงมีน้ำหนักมั่นคงที่จำเลยนำสืบต่อสู้ว่าอ้างฐานที่อยู่ก็มีแต่จำเลยและนางลีมาะ มารดาจำเลยเป็นพยานจึงเป็นการง่ายต่อการกล่าวทั้งในวันที่ยังจำเลยถูกจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจก็พานางลีมาะไปด้วยนางลีมาะจึงเป็นพยานรู้เห็นการกระทำของเจ้าพนักงานตำรวจ จึงไม่มีเหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจจะกล้าทำร้ายจำเลย จำเลยได้รับความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานแต่จำเลยมิได้ให้การอ้างฐานที่อยู่กลับยกขึ้นมาเป็นข้อต่อสู้ในชั้นพิจารณา จึงเป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่จำเลยมิได้ให้การเป็นข้อพิรุธไม่มีน้ำหนักให้รับฟังพยานหลักฐานของจำเลยจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยกับพวกประมาณ 10 คน เป็นสมาชิกของขบวนการกู้ชาติรัฐปัตตานีซึ่งมีพฤติการณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับการแบ่งแยกดินแดนจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยทำการก่อการร้ายใช้กำลังประทุษร้ายและฆ่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนในพื้นที่ เผาโรงเรียนวางระเบิดสถานที่ราชการ ร้านค้าและที่ชุมนุมชนต่าง ๆ อันเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และจำเลยรู้อยู่แล้วว่ามีผู้จะก่อการร้ายแต่จำเลยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อป้องกันและระงับเหตุก่อการร้ายและร่วมกันครอบครองวัตถุพยานของกลางทั้งหมด เมื่อผู้เสียหายกับพวกพบการกระทำความผิดของจำเลยกับพวก จำเลยกับพวกได้ใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายกับพวกแต่กระสุนปืนที่จำเลยกับพวกยิงไปนั้นไม่ถูกผู้เสียหายกับพวก การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานเป็นซ่องโจร ฐานสมคบกันเพื่อก่อการร้าย ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มียิงและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ฐานร่วมกันมีวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหายกับพวก แต่ผู้เสียหายได้รับแจ้งจากชาวบ้านว่าพบสายไฟอยู่ข้างถนนที่เกิดเหตุสงสัยว่าจะเป็นสายไฟจุดระเบิดผู้เสียหายกับพวกจึงร่วมกันไปตรวจสอบที่เกิดเหตุจึงพบจำเลยกับพวกอยู่ที่ป่าละเมาะใกล้ลำธารบางคนนั่ง บางคนนอนที่พื้น บางคนนอนที่เปลแล้วผู้เสียหายกับพวกถูกพวกจำเลยยิงแสดงว่าจำเลยกับพวกไม่อยู่ในลักษณะที่จะใช้วัตถุระเบิดแสวงเครื่องฆ่าผู้เสียหายกับพวกและได้รับความจากพันตำรวจโทบุรี พนักงานสอบสวนเบิกความว่า จำเลยให้ถ้อยคำว่าจำเลยกับพวกประชุมวางแผนวางระเบิดฆ่านายยะฟาร์ แต่นายยะฟาร์ไม่ผ่านมาที่เกิดเหตุจึงได้ถอดชนวนระเบิดออก จำเลยกับพวกจึงไม่มีเจตนาใช้วัตถุระเบิดแสวงเครื่องที่ประกอบขึ้นเองที่ซุกซ่อนไว้ดังกล่าวทำให้เกิดระเบิดเพื่อฆ่าผู้เสียหายกับพวก จำเลยกับพวกจึงไม่มีความผิดฐานร่วมกันใช้วัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ฆ่าเจ้าพนักงานที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ลงโทษจำเลยในความผิดฐานนี้นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา

195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหาย กับพวกเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใดจึงมิใช่เป็นการกระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้นเห็นว่า ในวันเกิดเหตุผู้เสียหายได้รับแจ้งจากชาวบ้านว่าพบสายไฟอยู่ข้างถนนที่เกิดเหตุสงสัยว่าเป็น สายไฟจุดระเบิด ผู้เสียหายกับพวกจึงเดินทางไปตรวจสอบ เมื่อถึงที่เกิดเหตุพบจำเลยกับพวก จำเลยกับพวกจึงร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายกับพวก โดยจำเลยกับพวกไม่ทราบมาก่อนจึงเป็น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทันด่วนที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเอง การกระทำของจำเลยกับพวกจึงมิใช่ เป็นการกระทำโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยกับพวกจึงมีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้เสียหาย ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่และพวกของผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานที่ กระทำตามหน้าที่อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (2) (3) ประกอบ มาตรา 80, 83 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ลงโทษจำเลยฐานร่วมกันพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่ง กระทำการตามหน้าที่โดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (2) (4) ประกอบมาตรา 80, 83 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของจำเลยในปัญหานี้ฟังขึ้น เมื่อ จำเลยกับพวกร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงพวกผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานที่กระทำ ตามหน้าที่ซึ่งต้องปรับบทความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (3) ด้วย แต่ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ไม่ได้ปรับลงโทษดังกล่าว ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้องและกรณี ดังกล่าวไม่เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่ อาจออกใบอนุญาตให้ได้ไว้ในครอบครอง ซึ่งแม้ยกขึ้นวินิจฉัยปรับบทความผิดได้ แต่ไม่อาจกำหนด โทษแก่จำเลยได้เพราะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลย โดยที่โจทก์มิได้อุทธรณ์ฎีกา ต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 ส่วนฎีกาข้ออื่นของ จำเลยเป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อยไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง ศาลฎีกาจึงไม่จำต้องวินิจฉัย ให้ อนึ่ง พ้องโจทก์ข้อ 2.4 โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกับพวกร่วมกันประกอบทำและมีวัตถุประสงค์ แสวงเครื่องที่ประกอบขึ้นเองเป็นระบบไฟฟ้า ควบคุมจากระยะไกลเป็นสวิตช์จุดระเบิดใช้โซเดียม คลอเรต ผสมร่วมกับวัตถุระเบิดแรงสูงชนิดแอนโพรดัดแปลงเป็นดินระเบิดหลัก ใช้วัตถุระเบิดแรง สูงเป็นดินขยายระเบิด ใช้เหล็กเส้นตัดท่อนดัดแปลงเป็นสะเก็ดระเบิดประกอบรวมกันไว้ในภาชนะ ถึงน้ำยาเคมีดับเพลิงดัดแปลง 1 ลูกซึ่งนายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ จึงเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 55, 78 วรรคหนึ่ง แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ยังพิพากษา เพิ่มเติมว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 38 วรรคหนึ่ง, 74 อีกด้วยอันเป็นบท มาตราที่เป็นวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตได้ซึ่งเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ได้ฟ้อง และเป็น ข้อเท็จจริงที่เป็นองค์ประกอบความผิดของพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 38 แม้โจทก์มีคำขอ ท้ายฟ้องให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 38, 74 ซึ่งเป็นบทความผิดและ บทลงโทษมาด้วย ศาลก็ลงโทษจำเลยในความผิดตามมาตราดังกล่าวไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาลงโทษจำเลยว่ามีผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 38 วรรคหนึ่ง, 74 มาด้วยนั้น จึงเป็นการพิพากษาในข้อที่มีได้กล่าวมาในฟ้องและเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ ลงโทษ จึงไม่ชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัย แก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ส่วนความผิดข้อหาร่วมกันเป็นข้อโจรกับข้อหาร่วมกันสะสมกำลังพลหรือ อาวุธหรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย เห็นว่า ความผิดข้อหาร่วมกันเป็นข้อโจรเป็นความผิดสำเร็จ

เมื่อมีการสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อผู้กระทำความผิดได้สะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้ายหรือกระทำการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 135/2 (2) จึงเป็นความผิดข้อหาร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธหรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย เมื่อจำเลยมีเจตนาเดียวในการกระทำความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าว อีกทั้งวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องเกี่ยวกับการกระทำความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวเป็นวันเวลาและสถานที่เดียวกัน การกระทำของจำเลยจึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท มีใช้หลายกรรมต่างกัน ตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษามา ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่และผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานที่กระทำความผิดตามหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (2) (3) ประกอบมาตรา 80, 83 ฐานร่วมกันมีวัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 55, 78 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ยกฟ้องความผิดฐานร่วมกันใช้วัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้พยายามฆ่าเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 78 วรรคสาม และไม่ปรับบทว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 38 วรรคหนึ่ง, 74 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันก่อการร้ายโดยใช้กำลังประทุษร้ายและฐานร่วมกันพยายามฆ่าเจ้าพนักงานและผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานที่กระทำความผิดตามหน้าที่ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันก่อการร้ายโดยใช้กำลังประทุษร้าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต ฐานร่วมกันเป็นช่องโຈร์และฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธหรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธหรือสมคบกันเพื่อก่อการร้ายซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี ถ้อยคำรับของจำเลยในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เห็นสมควรลดโทษให้จำเลยกระทงละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันก่อการร้ายโดยใช้กำลังประทุษร้ายจำคุก 33 ปี 4 เดือน ฐานร่วมกันสะสมกำลังพลหรืออาวุธหรือสมคบกันเพื่อก่อการร้าย จำคุก 2 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกกระทงละ 8 เดือน รวมโทษทุกกระทงแล้วจำคุก 35 ปี 20 เดือน ข้อหาและคำขออื่นให้ยก นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9

องค์คณะ

อนวัตร มุทิกการ · บุญไชย ธนาพันธ์สิน · ศรีวิไล ธรรมดุษฎี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1392/2564>